

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: I.K., narozená dne ..., bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 15.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. ... se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 15.5.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. ..., jímž žalovaná rozhodnutí ČSSZ č. I a č. II č. j. ... ze dne 11.12.2017 změnila tak, že se nahrazují jedním rozhodnutím znějícím následovně:

I. Pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**) se žádost o invalidní důchod zamítá.

II. Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) ve spojení s písm. e) a § 39 odst. 1 zákona se od 24.5.2018 zastavuje výplata invalidního důchodu vypláceného na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. II č. j. 1-2R-11.12.2017 - 421/586 201 0286 ze dne 11.12.2017.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.5.2018 žalovaná uvedla, že rozhodnutím č. I č. j. 1-2R-11.12.2017 ze dne 11.12.2017 pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona zamítla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu od 28.8.2012. Dále rozhodnutím č. II č. j. 1-2R-11.12.2017 ze dne 11.12.2017 podle § 38 písm. a) zákona přiznala žalobkyni od 25.6.2014 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5 451 Kč měsíčně, počínaje lednem 2015 ve výši 5 561 Kč měsíčně, počínaje lednem 2016 ve výši 5 601 Kč měsíčně a počínaje lednem 2017 ve výši 5 781 Kč měsíčně, když podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 26.10.2017 byla od 25.6.2014 podle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 40%. Rovněž žalovaná mimo jiné zdůraznila, že podle posudku o invaliditě vypracovaného lékařem ČSSZ dne 20.3.2018 žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položce 1b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-35% a lékař ČSSZ stanovil míru poklesu žalobkyně na dolní hranici rozmezí, tj. 20%, a tuto míru snížil ve smyslu § 4 citované vyhlášky o 10%, takže míra poklesu činí 10%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno. Dále bylo uvedeno, že žalobkyně v roce 2014 stále, a to již od roku 2008, pracovala jako strojník - údržbář vody na plný pracovní úvazek ve dvanáctihodinových směnách, bez jakékoliv dočasné pracovní neschopnosti, její zdravotní stav měl jen nepodstatný vliv, popř. neměl vůbec vliv na schopnost využívat své zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti. Navíc z ortopedického nálezu ze dne 9.8.2017 levý kyčelní kloub vykazuje středně těžké funkční postižení a pravý kyčelní kloub vykazuje lehké funkční postižení, proto lékař ČSSZ dospěl k výsledku, že posudkový závěr OSSZ Rokycany ze dne 26.10.2017 nelze potvrdit. S ohledem na uvedené skutečnosti proto byla výplata invalidního důchodu žalobkyni zastavena od 24.5.2018

2. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který stručně popsala, přičemž zdravotní problémy s kyčlemi a páteří řešila často dovolenou kvůli tomu, že se bála být na neschopence, aby nepřišla o práci, protože v jejím věku a s jejím postižením by těžko jinou práci sehnala. Požadovala, aby byl znovu posouzen její zdravotní stav i připojené lékařské zprávy a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované.
3. Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 26.10.2017 vyplývá, že žalobkyně byla od 25.6.2014 uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pro invaliditu prvního stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 9b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 40%. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 20.3.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň (žalobkyně jednání nebyla přítomna) vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 4 odst. 1 vyhlášky byla snížena o 10%, takže činí 10%.

4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 11.6.2018 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.5.2018 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 10.5.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 11.10.2018 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (4.5.2018) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, když datum vzniku invalidity bylo stanoveno 9.8.2017 (ortopedické vyšetření). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření ortopedem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je coxarthrosis l.sin. gr. III.- IV., l.dx. gr. II. Dále komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 20% - 35% horní hranicí 35%, v níž byla zohledněna chronicita průběhu onemocnění a další onemocnění, zejména VAS C páteře a LIS s iritací L5 l.sin. K dalším onemocněním komise konstatovala, že VAS C páteře, LIS s iritací L5 l.sin., porucha statiky a dynamiky páteře lehkého stupně, pravostranná nefrolithiasis dle USG, asthma bronchiale, nealergické, bez ventilační poruchy, neodůvodňují přiznání žádného stupně invalidity a ani nejsou důvodem pro použití § 3 odstavce 1 ani § 4 odst. 2 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně komise konstatovala, že je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Rokycany ve smyslu uznání invalidity prvního stupně, ale není v souladu s přiřazením funkčního postižení ke kapitole XV, oddílu B, položce 9 b), neboť se nejedná o postižení končetin po operaci nebo po úrazu. Komise však nebyla v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu oduznutí invalidity prvního stupně

přiznaného v předchozím řízení na OSSZ Rokycany. S přiřazením funkčního postižení ke kapitole XIII., odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky komise byla v souladu, ale na rozdíl od posudkového zhodnocení námitkového řízení komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 20-35% horní hranicí 35%. V námitkovém řízení byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti dolní hranicí 20% a komise nebyla ani v souladu s použitím § 4 odst. 2 (vyhlášky) se snížením dolní hranice rozmezí o 10%, nebyla v souladu s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti činila celkově 10%. Toto neodpovídá prokazatelnému funkčnímu postižení vyplývajícímu z doložených ortopedických nálezů a z vyšetření ortopedem při jednání komise, neodpovídá ani průběhu onemocnění. Je odůvodněné přiznání invalidity prvního stupně, když klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Dále komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí, je schopna lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek; po vzniku invalidity prvního stupně je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Invalidita prvního stupně trvá nadále s datem vzniku 9.8.2017. Komise rozhodně nesouhlasila se stanoveným datem vzniku dnem 25.6.2014, dle ní se jedná o nadhodnocené funkční postižení a i posudkový omyl, neboť až ortopedický nále z dne 9.8.2017 doložil významnou a již i přes léčbu přetrvávající dekompenzaci levého kyčelního kloubu, RTG vyš. kyčel. kloubů z 9.8.2017 prokázalo na levém kyčel. kloubu téměř zánik centrálně, subchondrální sklerózu, osteofyty acetabula, hlavici s deformitou, byla diagnostikována coxarthrosis l.sin. gr. III.-IV. , l.dx. gr. II.. Závěrem bylo ještě uvedeno, že požadované přiznání vzniku invalidity od 28.2. 2012 komise odmítá, neboť z doložených ortopedických nálezů nelze prokázat natolik závažné funkční postižení, aby odůvodňovalo přiznání invalidity od uvedeného data. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla přítomna jednání posudkové komise, výsledek hodnocení funkčního postižení s ní byl podrobně probrán, s výsledkem posouzení a stanoveným datem vzniku PK MPSV žalobkyně souhlasila. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10

procentních bodů (podle § 4 odst. 1 i 2 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány lékařem OSSZ Rokycany, oproti tomu lékařem ČSSZ byly shledány podmínky pro snížení míry poklesu, jak uvedeno shora.

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
11. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 3.4.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 11.10.2018 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ (4.5.2018) se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 9.8.2017, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV

zdravotní stav žalobkyně od 9.8.2017 a tedy k 4.5.2018 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 35%.

14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 11.10.2018 invalidní pro invaliditu prvního stupně od 9.8.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání nového rozhodnutí – vznik invalidity prvního stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29.1.2019 č.j. 16Ad 27/2018-33, když rozhodnutí o invalidním důchodu již žalovaná vydala v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně v řízení o její žádosti, avšak s jiným datem vzniku (25.6.2014), a následně byla napadeným rozhodnutím od 24.5.2018 zastavena výplata invalidního důchodu, jak uvedeno shora, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ, taktéž shora uvedeně.
15. Napadenému rozhodnutí předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2017 č. I a č. II č.j. 1-2R-11.12.2017 – 421/586 201 0286 soud nezrušil, protože k tomu neshledal důvod. Rozhodnutím č. I byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu o 28.2.2012 a k tomuto datu žalobkyně nebyla uznána invalidní ani posudkem PK MPSV ze dne 11.10.2018, tudíž není důvod k jeho změně. Rozhodnutím č. II byl žalobkyni přiznán od 25.6.2014 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5.451,-Kč měsíčně na základě posudku OSSZ Rokycany ze dne 26.10.2017, dle něhož od 25.6.2014 klesla její míra poklesu pracovní schopnosti o 40%, tudíž toto rozhodnutí má žalovaná možnost v nově vydaném rozhodnutí o námitkách změnit tak, aby bylo v souladu s objektivně zjištěným skutkovým stavem, tj. v souladu s posudkem PK MPSV ze dne 11.10.2018.
16. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
17. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104

s.ř.s.

Plzeň 29. ledna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně